

Amerika under angrep (Kapittel en)

- Gerald Flurry
- [28.09.2022](#)

Fortsatt fra: [Den usynlige angriperen](#)

20. januar 2017 var Barack Obamas siste dag i Det ovale rom. Den dagen etterlot han seg et håndskrevet budskap til den påtroppende presidenten, Donald Trump. Han skrev at Amerikas presidenter er «voktere av disse demokratiske institusjonene og tradisjonene – som rettsstat, maktseparasjon, lik beskyttelse og borgerrettigheter – som våre forfedre kjempet og blødde for. Uavhengig av presset og trykket i daglig politikk, er det opp til oss å etterlate disse instrumentene til vårt demokrati minst like sterke som vi fant dem.»

Budskapet til herr Obama virket edelt og oppriktig. Mange politikere og journalister behandlet det som sådan. Men det er et av de mest diabolske og hyklerske budskapene som noen gang har blitt skrevet, av en amerikansk president.

Barak Obama brukte de åtte årene sine som president til å gjøre det motsatte av det han sa til herr Trump: Å fremme sin agenda for å *åvække* disse demokratiske institusjonene og tradisjonene i jakten på sitt høyeste mål som han uttalte var å «transformere De forente stater fundamentalt.»

Etter at han forlot stillingen sin, fortsatte herr Obama å følge dette målet. Han sto i spissen for å skade Donald Trumps agenda, «Gjør Amerika stor igjen», en innsats som inkluderte å spionere på ham og to ganger ta ut riksrett mot ham. Han ledet det radikale venstres forræderske kamp om for enhver pris å hindre at president Trump ble gjenvalgt.

De forente stater gikk inn i sin største politiske krise noensinne på valgdagen den 3. november 2020. For å gjøre Joe Biden til president, manipulerte det radikale venstre skamløst nasjonens stemmesystem.

I utgangspunktet trodde hovedfraksjonen av media, kanskje halvparten av borgerne, de fleste av landets politikere (demokrater og republikanere), og mye av resten av verden, eller i alle fall oppførte de seg som om herr Biden hadde blitt legitimt valgt president med totalt 81 millioner stemmer.

TB_NO

Men det var en gigantisk løgn. En mengde bevis viser at valget var manipulert. Hundrevis av vitner ga førstehåndsbetretninger om utbredt valgfusk under rettsmøter i flere stater. Tusenvis av vitner signerte beediget skriftlige forklaringer som bevitnet det. Forskere og dataanalytikere undersøkte antallene og vitnet om at noen av de offisielle opptellingene var statistisk umulig. Elektroniske valgmaskiner og programvare ble revidert og avslørte uærlig aktivitet. Sikkerhetsvideoopptak og stedfestingsdata i mobiler viser «stemmemuldivarper» som fyller postkasser med stabler av stemmesedler, noen ganger midt på natten. Mange av dem skjulte identiteten sin med masker, fingeravtrykkene sine med engangshansker, og fotograferte seg selv med stemmesedler ved postkassene for å sikre seg at de ville få betaling for forbrytelsene sine.

Valget i 2020 ble hacket, og det reduserte hele det amerikanske valgsystemet til kaos. Og det skjer på grunn av de radikale venstres uhemmede overgrep på Amerikas «demokratiske institusjoner og tradisjoner» inkludert Grunnloven og Rettsstaten. Tusenvis av mennesker var direkte eller indirekte involvert. Nesten alle Amerikas fremste medieorganisasjoner og personligheter var medskyldige, så vel som mektige teknologiselskaper og mange av nasjonens toppolitikere.

Men hele dette enorme nettverket av løgner, korrupsjon og lovløshet peker tilbake på en mann: Barack Obama.

Som vi skal se, ville ikke denne episke skandalen ha funnet sted hvis det ikke var for Obamas ledelse av Det demokratiske partiet og den radikale venstresiden. Og det finnes bevis for at han ikke bare visste om plottet for å forvrengte valget i 2020, men ledet direkte eller indirekte de som trakk i strengene.

Mange har referert til dette som *et rullende kupp* – et pågående opprør mot den amerikanske konstitusjonelle regjeringen – og de har rett. Dette kuppet ble initiert av Barack Obama før han forlot stillingen sin i januar 2017. Selv mens han skrev det «vakre» budskapet der han instruerte Donald Trump til å vokte demokratiet og rettsstaten, planla denne mannen å styrte herr Trump og returnere det radikale venstre til Det hvite hus!

Jeg ønsker å vise hvordan valgkrisen i 2020 avslører herr Obama og hans nærmeste allierte. Etter valgdagen ble korrupsjonen i amerikansk politikk og valgsystem dramatisk avdekket. Dette avslørte en oppsiktvekkende dreining mot lovløshet i denne nasjonen.

Enda viktigere er det at denne krisen åpenbarer den usynlige, men potente kraften som *står bak* herr Obama og det radikale venstre, og setter søkelyset på en avgjørende bibelsk profeti. For å forstå Barack Obama, valget i 2020 og Amerikas umiddelbare fremtid, trenger du å forstå denne profetien.

Men før vi undersøker det beviset, la oss imidlertid se lenger tilbake i historien.

Barack Obama er ikke lik noen av Amerikas presidenter noensinne. Hans offentlige person har blitt formet av de tre memoarene hans, som media aksepterte til pålydende. Men det er mange forstyrrende sannheter om barndommen og ungdommen hans, som han ikke nevner i disse autobiografiene, som skulle ha blitt kjent og undersøkt, da det amerikanske folk vurderte ham til nasjonens viktigste embete. Det er forbløffende hvor mye om livet hans som ble skjult og forvrengt av media før han ble president. Det var som om amerikanere *ikke fikk lov* til å bli kjent med den mannen som var i ferd med å bli lederen deres.

En tragisk barndom

Obamas historie er tragisk på mange måter. Hans biologiske far var en skjortejeger fra Kenya som han bare møtte en gang, og som forlot ham da han var et lite barn. Flere år senere forlot også moren hans ham, og etterlot han hos besteforeldrene hans. Han hadde en veldig trist barndom. Han var en sårbar og emosjonelt forsømt gutt. Han var forvirret og sint, på jakt etter fars - og morsfigurer.

David Garrow skriver i biografien sin *En stigende stjerne: Tilblivelsen av Barack Obama*, at i 1970, da Obama var 9 eller 10 år gammel, ansatte moren hans «en åpent homofil 24-årig mann, som noen ganger kledde seg som en kvinne ... til å være både kokk og barnepike.» Denne barnevakten prøvde å unngå å la den unge Obama se ham i kvinnekler, men han ville prøve ut smink mens han så det.

I løpet av tenårene hans bodde moren i Indonesia, og han bodde hos besteforeldrene sine i Hawaii. Garrow skriver at Obamas hovedutfordring med å vokse opp, ikke hadde noe å gjøre med rase; Hawaii er et av stedene med mest kulturell mangfold i Amerika. De fleste av vennene til Obama fra videregående beskriver at Obamas sinne hadde mer å gjøre med mangel på oppmerksomhet fra foreldrene. En av hans nære venner sa: «Obamas foreldre var et totalt og komplett mysterium.» Han kunne aldri huske at Obama snakket om dem: «Jeg visste ingenting om faren hans og jeg kan ikke si at jeg visste at han hadde en mor i det hele tatt.»

I første året sitt på videregående var Obama medlem av «Choom-gjengen», et hawaisk slanguttrykk for å røyke marihuana. Det var kjent at Obama røykte marihuana, men media har nedtonet hvor mye han brukte dette stoffet i løpet av forberedelsesårene sine. Han og vennene hans røykte marihuana nesten daglig og når de hadde råd til det eksperimenterte de med kokain og heroin.

Gruppens langer var en homoseksuell fyr ved navn Ray Boyer. Obama og vennene hans kalte ham «Gay Ray.» Ray bodde i en buss i en forlatt lagerbygning. Han var også sterkt involvert i pornografi. En av Obamas venner husker at «Gay Ray» ville få guttene beruset, deretter ville de se på pornografi sammen.

Obamas årbok på videregående skole ga hver av avgangselevne en kvart side til å bruke som de ville. Vennene til Obama inkluderte sine krumspring og memorerte denne gruppen ved å skrive ned initialene på alle medlemmene. På Obamas side, i tillegg til at han anerkjente vennene sine, nevnte han Ray. Garrow skriver at bare Obama «av hele Choom-gjengen hadde utpekt denne sære, homoseksuelle, pornovisende langeren ved navn og takket ham 'for alle de gode stundene.'»

Det er forferdelig å overgi en ung mann til en slik destruktiv innflytelse. Bibelen beskriver en tid i oldtidens Israel om en slik korrupsjon at folk ofret sine egne barn (f.eks. 2 Kongebok 17:17; Salmene 106:37-38; Jeremia 7:31; 19:5). Hvor villt og barbarisk! Likevel ser vi foreldre gjør det samme gjeldende i dag: Folk ofrer barna sine moralsk, mentalt og åndelig ved å overlade dem til all slags ond innflytelse. Enten de forstår det eller ikke, så åpner de barna sine for dødelige angrep fra djevelen.

Når noen har en slik barndom kan Satan utnytte det. Fruktene antyder sterkt at i tilfellet med den unge Barack Obama, utnyttet han det på en dyp måte.

Rasisme, kommunisme

En av de mest innflytelsesrike figurene til den unge Obama var hans morfars svarte venn Frank Marshall Davis. Davis var bokstavelig talt en kommunist med paritok. Han hadde blitt overvåket av statspolitiet i flere år på 1940 og 50-tallet. Han var også en poet og en pornograf. Obamas bestefar oppmuntret ham til å snakke med Davis alene.

Davis fokuserte Obama på kampen til svarte amerikanere. Han er i stor grad ansvarlig for utviklingen av Obamas syn på rase og raseidentitet.

American Spectator trykte en artikkel om Davis, med den sarkastiske tittelen «Møt den innbarkedede kommunisten som veiledet den fremtidige 44de presidenten i De forente stater» (12. oktober 2012). «Skriveriene hans var kort sagt opprørende,» skrev Paul Kengor. «En preken av Jeremiah Wright eller forelesing av Bill Ayers er tamme til sammenlikning.» Bill Ayers er en hvit, amerikansk, sosialistisk terrorist og en bekjent av Obama.

Obama refererer vagt til Davis i den første selvbiografien sin, og omtaler ham mer enn 20 ganger, men bare som «Frank» - henvisinger som han sensurerte senere. Han er mistenkelig stille om møtene sine med Davis. Da han begynte den politiske karrieren sin ti år senere, ville forholdet hans til Davis bli en belastning. Obama sa at det forholdet var ingenting og at han bare hadde møtt ham noe sånt som 15 ganger.

I 1980 gikk Obama på Occidental College i Pasadena, California. I sommerferien vendte han tilbake til Hawaii og opplevde et annet rasebasert vendepunkt. Obamas hvite bestemor kom hjem en ettermiddag, etter at hun hadde blitt skremt av en svart, hjemløs mann, mens hun ventet på bussen. Obama søkte Franks råd om saken. Ifølge Obama sa Frank til ham: «Bestemoren din har grunn til å være redd. ... Hun forstår at svarte folk har en grunn til å hate. Det er akkurat slik det er. For din skyld skulle jeg ønske det var annerledes. Men det er det ikke. Så du kan like godt bli vant til det.»

Obama sa at da han reflekterte på samtalen deres: «skalv jorda under føttene mine, klar til å sprekke hvert øyeblikk. Jeg stoppet og prøvde å roe meg ned, og visste for første gang at jeg var fullstendig alene» (*Drømmer fra min far*).

Det ser ut som om denne samtalen vekket Obamas rasebevissthet. Obama opplevde ingen vesentlige raserelaterte problemer i oppveksten, men det holdt ham ikke fra å bruke rase som et politisk verktøy senere i livet. Frank Marshall Davis var instrumental i å vitne med flammene om rasistiske anklager og inspirerte raseagendaaen i den kommende presidenten i De forente stater.

På Occidental College skrev Obama: «For å unngå å bli forvekslet med en forræder, valgte jeg vennene mine med omhu. De mer politisk aktive svarte studentene. De utenlandske studentene. Meksikanerne. De marxistiske professorene og strukturelle feministe og poeter som fremførte punk-rock.» Obama *innrømte* at han valgte marxistiske professorer. «Vi røkte sigaretter og hadde lærjakker. Om nettene, i sovesalene, drøftet vi nykolonialisme, Franz [sic] Fanon, eurosentrisme og patriarkat. Mens vi stumpet sigarettene våre på teppet i gangen, eller skrudde på stereoanlegget vårt så høyt at veggene ristet, motsatte vi oss det borgerlige samfunnets kvelende begrensninger. Vi var ikke sløve eller uforsiktede eller likegyldige. Vi var fremmedgjort.» Hvis jeg hadde gjort disse tingene, ville jeg for visst ikke skrytt av dem i en bok.

En av Obamas professorer var Lawrence Goldyn, som underviste i sammenlignende politikk. Goldyn var kjent på Occidental campusen for å være den eneste åpent homofile professoren der. Garrow skriver at mange år senere, da han ble spurt om sitt syn på homoseksuelle spørsmål, sa Obama: «Favorittprofessoren min det første året på college var en av de første åpent homoseksuelle personene jeg kjente. ... Han var en fantastisk fyr.» I senere intervjuer, drøftet Obama sitt «sterke vennskap» med Goldyn og beundret hvordan han viste at han var «komfortabel med den han var.» Garrow skriver at han «skrev noe unnnvikende til sin først intime venninne at han hadde tenkt på, og vurdert homofili, men at han tilslutt hadde bestemt seg for at forhold med samme kjønn ville være mindre utfordrende og krevende, enn å utvikle et med det motsatte kjønn.»

Høsten 1980 aksepterte Obama en forespørsel fra en venn på Occidental, Mohammed Hasan Chandoo, om å dele en toromsleilighet med ham. Garrow skrev at i løpet av det akademiske året 1980-81, ble Obama og Chandoo «beste venner.» «Marihuana var en vanlig, men kanskje ikke hver kvelds avslapning for Hasan og Barry,» skriver Garrow. Kjøresten til Chandoo innrømmet at gruppen av og til sniffet kokain. På et tidspunkt prøvde han psykedeliske sopper.

Selv om Obama senere innrømmet at han brukte narkotika, sa han at det var minimalt. Måneder før presidentvalget i 2008, publisert *New York Times* denne overskriften: «Gamle venner sier at narkotika spilte en liten rolle i Obamas ungdom.» Artikkelen sa at Obamas venner kan ha nedtonet narkotikabruket hans, for å beskytte omdømmet hans.

Slik narkotikabruk svekker sinnet og gjør en person mer mottakelig for skadelige åndelige krefter. Åpnet disse aktivitetene denne døra i livet til en mann som ville bli Amerikas president?

Transformert personlighet

Chandoo, en pakistaner, identifiserte seg som marxist. En annen venn minnes at han «var veldig radikal på den tiden.» I høstsemestret 1981 ble Obama mer politisk aktiv. Ham begynte å delta på marxistiske samlinger. Venner husker at Obama «argumenterte for en heller enfoldig utgave av den marxistiske teorien» og at han var «lidenskapelig opptatt av sitt synspunkt.» Obama og Chandoo begynte et kapittel på college med «Komiteen for solidaritet med folket i El Salvador,» en gruppe som støttet El Salvadors venstreorienterte opposisjon, som hadde tilknytning til Kommunistpartiet. Chandoo organiserte også et forum på collegeområdet, med en tidligere pakistansk høyesterettsdommer og grunnlegger av Pakistans militante marxistiske parti.

I *Drømmer fra min far*, beskriver Obama en kveld da hans hvite venner var høflige, men synlig ukomfortable i et selskap der flesteparten var svarte. Etter den kvelden skrev han: «Jeg hadde begynt å se et nytt kart over verden, et som var skremmende i dets enkelhet, kvelende i dens implikasjoner. ... ethvert skille mellom gode og dårlige hvite er av minimal betydning. Faktisk kunne du ikke en gang være sikker på at alt du hadde antatt var et uttrykk for ditt svarte uhemmede selv ... frivillig hadde blitt valgt av deg. I beste fall var disse tingene et tilfluktssted, i verste fall en felle. Ved å følge denne frustrerende logikken var den eneste tingen du kunne velge som din egen, var å trekke deg tilbake i en mindre og mindre spole av raseri, til det å være svart bare betydde kunnskapen om din egen maktesløshet, om ditt eget nederlag. Og den endelige ironi: Skulle du benekte dette nederlaget og lange ut mot fangevokterne dine, ville de ha et navn for det også, et navn som kunne bure deg inne like bra. Paranoid. Militant. Voldelig. Ni***r. I løpet av de neste månedene så jeg ut til å få bekreftet dette marerittsynet. [Leste bøker av Baldwin, Ellison, Huges, Wright, DuBois and Malcolm X], og prøvde å forene den verden som jeg fant den, med vilkårene for min fødsel.»

Garrow skriver om denne tiden: «Obama innså også at ølrikkingen, røyking av marihuana og sniffing av kokain som Oxy [Occidental college], lik Punahou [Obamas forberedende videregående] tilbød ham, og hadde befestet ryktet hans som en 'hardbarket selskapsløve' til noen venner, var uforenelig med en selvtransformering til en mer seriøs student eller person.»

Obama bestemte seg for å gjenskape seg selv. Han ønsket en ny start. En venn minnes at Obama ønsket å flytte til et sted der han kunne ha «tilgang til en svart kulturell opplevelse som jeg faktisk ikke kjenner.»

Obama forflyttet seg til Columbia Universitetet i New York City i 1982. Der dro han for å bo sammen med en venn av Chandoo som het Siddiqi. Garrow skriver at «Siddiqi også var vitne til en 'transformering' fra den 'morsomme ... omgjengelige' Obama han hadde møtt 18 måneder tidligere i Sør-Pasadena, til en som nå var 'veldig seriøs og mindre lystig.'»

I et intervju mange år senere, snakket Obama om tiden på Columbia. Garrow skriver at moren hans kalt ham Gandhi på spøk «på grunn av hans nye asketiske liv, men Barack benektet ikke at han hadde blitt 'dødsens alvorlig' i løpet av disse siste collegeårene.»

Obama minnes: «Folk ville invitere meg i selskaper, og jeg ville si: 'Hva snakker du om? Vi har en revolusjon som må finne sted.'»

Barack Obama var nå på en kurs som ville føre ham til Det demokratiske parti, Chicago, Senatet og presidentstillingen.

Inntreden i politikken

Etter Colombia universitetet flyttet Obama til Chicago, hvor han trådte inn i verden av samfunnsorientering. Han lette etter et sted å tilhøre og prøvde å skape sin egen identitet. Han ville skape en i Chicago. I en artikkel fra 2007 for the *New Republic*, skrev Ryan Lizza at Obama «lengtet etter en erfaring som knyttet ham til borgerrettsperioden.» Obama skrev i sin selvbiografi at han «tjente» medlemskapet sitt i det afroamerikanske samfunnet «gjennom organisering» og «delte offer.» Obama, skrev Lizzy, «ønsket å være med i klubben.»

Obama begynte å delta på gudstjenester under pastor Jeremiah Wright. Tiår senere ville forholdet hans til Jeremiah Wright være en av de få utfordringene han ville stå overfor i den politiske karrieren sin. Under presidentkampanjen i 2008, begynte Klipp fra Wrights prekener å dukke opp på internett. Disse viser Wrights sinne og indignasjon («Rasisme er den amerikanske måten!») under en preken full av banning, konspirasjonsteoribaserte utytelser («Regjeringen løy om oppfinnelsen av hivviruset som et middel til folkemord på fargede mennesker»), innhyllt i et åndelig språk («Jesus var en fattig svart mann ... som levde i en kultur, som ble kontrollert av rike, hvite mennesker!») I disse klippene mottok de mest baktalende uttalelser fra Wright, vill applausen fra forsamlingen hans.

Barack Obama hevdet at han aldri hadde hørt at Wright sa disse tingene. Men han deltok i denne mannens antisemittiske, antihvite kirke i 20 år. I to tiår satt han i Wrights kirke og hørte ham skrålte ondssinnet hat mot dette landet. Forholdet deres var dypt. Obama ga en av bøkene sine tittelen *Håpets dristighet*, etter en av prekenene til Wright.

Dessverre var pressen og mye av det amerikanske publikum villig til å overse dette oppsiktsvekkende advarende tegnet. Det var som om de var sløve, ubekymret over at Obamas verdenssyn hadde blitt formet av noen av de mest radikale og rasistiske sinnene i Amerika!

Mens han var i Chicago lærte Obama om Saul Alinsky-tilnærnelsen til fellesskapsorganisering. I boka hans *Regler for radikale*, priser Alinsky Lucifer for å være «den første radikale som menneskene vet om, som gjorde opprør mot skapelsen, og gjorde det så effektivt at han i det minste vant sitt eget rike.» Obama møtte aldri Alinsky personlig, men han ble opplært av noen av Alinskys nærmeste tilhengere.

«Alinsky hadde vært død i mer enn et tiår da Obama kom til Chicago, men arven hans var fremdeles veldig levende,» skrev Lizzy om Obamas forbindelse med den mannen. «[Mike] Kruglik, [Gerald] Kellman og [Gregory] Galluzzo hadde alle studert læresetningene hans ved stiftelsen Industrial Areas Foundation (iaf), organiseringsskolen som Alinsky grunnla. På 80-tallet holdt ikke en gang iaf seg strengt til alle prinsippene som Alinsky lærte. Men minst en av Obamas lærere betraktet seg som en sann troende: 'Jeg betrakter meg selv som St. Paulus som aldri møtte Jesus,' fortalte Galluzzo meg om Alinsky, som døde like etter at Galluzzo flyttet til Chicago på en pilegrimsreise i 1972, for å møte ham. 'Jeg er hans beste discippel.'»

Galluzzo var en av tre menn som lærte Obama om fellesskapsorganisering.

Etter Chicago dro Obama for å begynne på Harvard. Men, som Lizza skrev, «beholdt» Obama «en fot i verdensorganisering.» Obama reiste til Los Angeles for å delta på et opplæringskurs som ble undervist av iaf. Lizza skrev at etter Harvard vendte Obama tilbake til Chicago der «han satt i styret for både Wood-fondet og Joyce-fondet, som også gir tilskudd til grupper med Alinsky-stil, og fortsatte å undervise på organiseringseminarer.»

Etter å ha gått på universitetet i Chicago, trådte Obama inn i delstatspolitikken i Illinois, først som en statssenator i 1996, og deretter åtte år i det amerikanske senatet. På bare 12 år gikk Obama fra å være en lite kjent delstatspolitiker til De forente staters president. Det er få politikere som beveger seg så raskt gjennom politikkenes rekker.

Gjennom Obamas politiske karriere var det nesten ingen som ville snakke om disse skadelige innflytelsene i ungdommen hans, det siste møtet hans med Frank som rev bort føttene under ham, tiden hans ved Occidental i Pasadena, hans nye følelse om hensikt, tilstivningen av hans rasemessige agenda, og transformeringen hans til en revolusjonær. De overså hvordan disse faktorene influerte Barack Obamas syn på denne nasjonen. Og de feilet med å forbinde disse kjensgjerningene med uttalelsene hans under en samling 30. oktober 2008, like før presidentvalget: «Vi er bare fem dager fra å transformere De forente stater fundamentalt.»

Barack Obama ønsket å transformere nasjonen fundamentalt fordi han var uenig i dens grunnleggende prinsipper. Han trodde at Grunnloven var skapt av rike, hvite mennesker og at hvite hadde stjålet fra alle andre. Han sympatiserte dypt med et med voldelig, motsetter seg Amerikas konstitusjonelle regjering: kommunisme.

Fundamental transformasjon

Som president forfulgte herr Obama lidenskapelig ambisjonene sine om å transformere Amerika. Og han fikk formidabel suksess.

La oss begynne med et eksempel. Mange sa at det å velge (og gjenvelge) en svart mann til den mektigste stillingen i verden, ville løse raseproblemene i nasjonen vår. Det gjorde det motsatte. Det er fordi Barack Obama aktivt søkte å fremkalle disse problemene.

President Obama kom gjentatte ganger med bemerkninger i rasistiskladede spørsmål, bemerkninger som økte folks mistillit til politiet, og brøt ned troen på rettssystemet. Ha sa ting som var beviselig falske, men som passet bra for de rasistiske radikale. På et tidspunkt sa Obama at rasisme er en del av Amerikas dna. Det betyr at nasjonen er *uhelbredelig* rasistisk. En slik grunnløs beskyldning er tvers igjennom satanisk! Satan bruker rase som et våpen for å splitte folk. Gud holder ikke noen rase for overlegen eller underlegen til noen andre; Han skapte alle raser og har et oversanselig potensial i vente for alle mennesker!

I post-Obama Amerika snakker hovedfraksjonen av media og radikale demokrater ustanselig om at republikanere og vanlige amerikanere er rasister. I nesten hvert tilfelle lyver de, og *døet* at de lyver.

Radikale *oppmuntrer* til rasisme imot hvite og lærer hvite studenter – til og med barneskolebarn – til å tenke at de er mindre verdte enn svarte, spanskamerikanere og alle som har farge. Vi hører stadig rasistiske bemerkninger på fjernsyn og i radio. En svart fjernsynskommentator på nbc sa: «Dette er ikke et land for svarte, unge menn!» Slike stygge, rasistiske bemerkninger fyller landet med hat og splittelse som vil føre til vold og rasekrig. Disse kommentatorene er enten uvitende om hva de gjør, eller så *ønsker* de en rasekrig. Det er sikkert og visst at noen ekstremister ønsker det. Bibelprofeti forteller at de vil få en.

Dette var bare et eksempel på hvordan Barack Obama transformerte Amerika. Det er mange flere.

Obama-administrasjonen tvang gjennom Affordable Care Act ved løgn, et destruktivt lovverk som økte nasjonalgjelden og gjorde Amerika til en mer sosialistisk stat. Det tillot skattedepartementet til illegalt å bruke konservative grupper som skyteskive gjennom revisjon, beslagleggelse av bankkontoer, surveiling og andre former for trakassering. Dette var en av mange måter som føderale institusjoner ble politisert og bevæpnet under Obama. Senere kapitler i denne boka beskriver i detalj hvordan denne farlige prosessen var særskilt ekstrem innen Det føderale etterforskningsbyrået, Det sentrale etterretningsbyrået og andre etterretningsbyråer. President Obama brukte disse og andre føderale institusjoner til å spionere på amerikanske senatorer og representanter, journalister, politiske kampanjer og millioner av vanlige amerikanere. Disse handlingene brøt ned rettsstaten, underminerte forfatningsmessig beskyttelse for det amerikanske folk, og dyttet landet dramatisk mot tyranni.

Obama-administrasjonen foretok lignende store «fundamentale forandringer» i Amerikas utenrikspolitikk. I 2009 besøkte president Obama Kairo og holdt en tale som hadde som mål, å forene seg med Iran. Han sa at ingen hadde rett til å nekte denne terrorist-støttende nasjonen atomvåpen. Denne talen bidro til å provosere, og Obama-administrasjonen støttet, et populært islamistisk opprør mot Egypts president Hosni Mubarak (en god venn av Israel), som brakte Det muslimske brosrskapet til makten. Deretter ignorerte regjeringen hans det populære opprøret i Iran, som styrket de radikale mullaene i den fremste terrorist-støttende nasjonen i verden. Deretter forhandlet de frem en grotesk atomavtale med iranske ledere, frigjorde iranske spioner, oversvømte Iran med kontanter, og ga en livline for pågående atomaktiviteter. Og da en Jihad-mobb angrep Amerikas ambassade i Benghazi, Libya, på årsdagen for 11/9 i 2012, og terrorister drepte en ambassador og tre andre amerikanere, ba Obama-tjenestemenn folkene våre skammelig å *trekke seg tilbake*. Så prøvde de å avlede skylden for drapene bort fra drapsmennene, og ba om unnskyldning for at Amerika visstnok fremkalte angrepet.

Ved flere anledninger fornærmet Obama Storbritannia, og viste fiendtlighet mot den jødiske staten. Men han gjenopprettet diplomatisk forbindelse med Cuba, reddet dens kommunistiske regjering og ga mektige fiender en vei til å presse og true Amerika fra mindre enn 100 miles unna. Han støttet entusiastisk internasjonale organisasjoner som den korrupte Verdens helseorganisasjon og de anti-Israel, anti-Amerika Forente Nasjoner. Han medvirket ivrig til klimaavtalen i Paris, som kvelte Amerikas industri og økonomi.

Slike skadelige handlinger karakteriserte alt Barack Obama gjorde som president. Vi vil studere flere av dem grundigere i denne boka. Dette er handlingene til en mann og hans kabal «fundamentalt transformere» en nasjon som han betraktet som fundamentalt ond.

Men sannheten er at Barack Obama ble brukt som et redskap av et åndevesen, med *efangt større* hat mot Amerika.

Folk flest vil nok ikke snakke om dette, men det er sannheten, og bare sannheten vil frigjøre oss (Johannes 8:32).

Antioqus

Folk flest sier at de tror på Bibelen. Jeg vil at du skal tenke på det eksemplet som er nedtegnet i 1 Samuel 16:14 og 19:9-10 om kong Saul av Israel, som var plaget av en ond ånd, og prøvde å drepe den mannen som Gud valgte for å erstatte ham.

Tror du det er mulig at en ond ånd kunne påvirke Israels konge? Det har skjedd – flere ganger.

Apostelen Paulus kom med en dyp uttalelse i 2 Korinterne 2:11. Han sa at det var best at vi ikke er uvitende om djevelens list, ellers kan vi bli et av ofrene hans.

Djevelen er virkelig. Djevelen lever! Folk spotter, men de vil ikke spotte lenge. De vil snart innse hvor uvitende de var om djevelens list og svindel.

Mange historiske og profetiske bibelske skriftsteder viser hvordan Satan virker gjennom mennesker, spesielt gjennom menn i maktposisjoner. Et forbløffende og detaljert eksempel finner vi i det åttende kapitlet i boka om Daniel.

Daniels profeti er *spesielt* for denne endetiden – og for ingen annen tid (Daniel 12:4, 9). Den siste delen av Daniel 8:17 lyder: «Gi akt, menneskebarn! For synet *sikter til endens tid*.» I vers 26 ba Gud Daniel om å gjemme synet, «for det sikter til en fjern framtid.» Mange av begivenhetene som blir beskrevet i dette kapitlet, ble oppfylt *som et forbilde* i århundrene etter at Daniel nedtegnet dem i 550 f. Kr. Men disse begivenhetene peker imidlertid til denne profetiens *primære* oppfyllelse, som skjer i endetiden, de siste årene av menneskenes tidsalder like før Jesu Kristi annet komme.

I vers 9 begynner en profeti om et «lite horn» som vokste ut fra en av de fire divisjonene av Grekerriket. Praktisk talt alle kommentarene er enige om at dette var en profeti om kong Antioqus iv Epifanes, en svikefull og ond diktator som oppnådde å komme til makten i Palestina i 176 f. Kr., ved hjelp av bedrageri og smiger.

Mens folk i andre områder fikk lov til å beholde religionene sine, ødela Antioqus, full av vrede, mange jødiske menn, kvinner og barn, og prøvde å ødelegge selve den jødiske troen. Han ranet tempelet, satte opp et hedensk alter og et avgudsbilde av seg selv inni det, myrdet og tok til slaver ti tusener av jøder i Jerusalem, og brant og ødela mye av byen.

Denne mannen var tydelig sterkt påvirket av Satan, hvis han ikke var besatt av djevelen, som brukte ham til å få et sjokkerende destruktivt sluttresultat. Vi vil studere dette historiske eksemplet nærmere senere i denne boka.

Kommentarer erkjenner at Daniels profeti ble oppfylt i det andre århundret f. Kr. Det de ikke forstår er at denne profetien om det «lille hornet» også har *øndetids*oppfyllelse, som er enda viktigere. Igjen, Daniels profeti er for endetiden – vår tid i dag.

Endetidsoppfyllelsen av denne profetien er detaljert og betydelig, og jeg forklarer den i heftene *Daniel-Unsealed at Last!* og *Daniel låser opp Åpenbaringen* (be om gratis eksemplarer). Denne profetien snakker til syvende og sist om en leder i Europa, som vil forene et skremmende europeisk imperium, som vil angripe Amerika og de andre av nåtidens Israels nasjoner.

Hva jeg imidlertid vil vise deg i denne boka, er beviset på at Amerika har blitt *styrtnenfra* av et annet forbilde på Antioqus. I åtte år har denne mannen brukt svik og smiger mens han har sabotert nasjonen fra toppen av vår egen regjering! Jeg forstår at dette er en eksplisiv påstand, men bevisene er rikelige. Daniels profeti gir oss ekstraordinært innsyn i den politiske krisen i nasjonen vår.

Jeg har advart om herr Obama og de anti-amerikanske ambisjonene hans siden før han ble president i 2008. I løpet av presidentskapet hans forklarte jeg at han var en Antioqus-type, som søkte å ødelegge vår konstitusjonelle republikk. Dette var hovedtemaet i det mye mindre heftet mitt fra 2013, *Amerika under angrep*.

Da herr Obama forlot Det hvite hus i januar 2017, sa noen at dette var en feilslått profeti. Han var ikke president lenger, og det så ut som om han hadde liten innflytelse på amerikansk politikk, spesielt siden etterfølgeren hans prøvde å omgjøre mye av arbeidet hans. Men som du vil lese i denne boka, er sannheten at Antioqus aldri forlot den politiske arenaen. Etter at han forlot Det hvite hus, fortsatte han arbeidet med sin agenda. Og han sluttet aldri med å prøve å underminere Amerika.

Barack Obama kom som en «lyssets engel», og millioner av amerikanere trodde, og tror fortsatt, på ham. Men var han som president, beskytteren av Amerikas «demokratiske institusjoner og tradisjoner – som rettsstaten»? Etterlot han «instrumentene til vårt demokrati minst like sterke som han fant dem»?

Han gjorde akkurat det motsatte. Fokuser på handlingene hans. Se på fruktene hans. Hvem som helst burde være i stand til å se forbi det «engleaktige» knepet og gjenkjenne den virkelige makta som er i arbeid.

Fortsettes i: [Loven under angrep](#)

TRONG

DE FORENTE STATER OG STORBRITANNIA I PROFETIENE

DE
FORENTE STATER
OG
STORBRITANNIA
I PROFETIENE

